

Ennast olli neil se keigenorem agga weel
ellus, üks tüttarlaps, nimmega Neto. Ja
kui perre piddamisest lahti, omma kã peä-
le loid, siis pallusid Prauat, tütre moisa
wotta; sest ta olli priiske nõoga, ja temma
peäle nende südda ommeti nago uhkeks
läks. Agga et Neto kenna olli, ja keik
Praua mele järrei oskas tehha, piddi ta al-
lati Praua ümber ollema; ja sest hakkas
temma nenda uhkeks minnema, et ta wi-
maks ka isäst ja emmast häbbenes. Kül
emma mittokord nuttis sepärrast; ja isä
ütles siis ikka: "pallume Jummalat tem-
ma eest!"

Agga seäl walla sees olli ka üks Jürri
nimmelinne pois, se armastas Netur; ja
se uhke Neto ei tagganend, et kül Jürri
maast maddalast waene tenia olli; nenda
panni armastus temma uhkust seisma.

ma kotti selja peält mahha, ja panni sedda
pulma laua peäle, Neto ette, ja ütles: need
sadda asjutago jälle noort rahwast—kui sul-
ka wannemattest häbbi on, siis ärra häbbe-
ne nende andest. Ja nüüd hakkasid Herrä
ja Praua ümber jalgo, ja läksid omma teed
— ja ühhegi su ei olnud enam naero peäl.

Agga Netto süddant olli rõõm ja häbbi
ärrapõrrotand; rõõm, et temma wannemad
sedda head ni koggematta temmale teihud,
ja häbbi, et temma neid tännini ni alwagks
ollid piddand; ei olnud temmal ka enam rah-
ho kusiagi, kui soita weel sel õhtul nende
järe, andeks palluma. Ja ta wottis omma
seltsiks korwanaese ja sajawannema, ja
keik pulma tüdrukud ja poisid, wannemid
õiete auustades, ja pil ajas eel. Agga kui
fenna said, olli üks kinni ja ei tehtudki lah-
ti, kui paljo tüttar ka pallus ja nuttis. Ei
muud siis, kui piddid keik pillita taggast
minnema. Ja sest kaddus nüüd keik rõõm